

desværre ikke er sagen i dag, og at alt for mange igen begår kriminalitet og dermed udsætter andre for forbrydelser, som så på ny fører til straf.

Derfor er det jo, at vi som led i vores sociale 2015-plan har opstillet en målsætning om, at man skal halvere tilbagefaldet til kriminalitet. Hvis det lykkes, vil der være 3.500 færre borgere, der bliver udsat for grov kriminalitet i 2015. Det er langt hen ad vejen et svar til hr. René Christensen, for det her handler ikke om at gøre noget for de kriminelle; det her handler om en retspolitik, der er effektiv til at forhindre, at borgere udsættes for kriminalitet.

Når man nu ved, at der er overhængende fare for, at kriminelle gentager deres kriminalitet, for det gør hver tredje i dag, er det så ikke lige præcis der, man bør sætte målrettet ind med alle midler for at få de kriminelle til at bryde deres kriminelle løbebane, så man får færre ofre? Derfor skal Dansk Folkeparti og hr. René Christensen, der ofte taler om retspolitik, gå tilbage til deres gruppeværelse og diskutere og overveje, hvad man egentlig vil gøre for at forebygge og sikre, at nye ofre ikke bliver udsat for kriminalitet fra folk, som vi én gang har haft fat i, som vi én gang har fået dømt, men som altså ikke formåede at leve op til den del af formålet med straf, der handler om at få dem til at bryde deres kriminelle løbebane.

Der har hr. Søren Pind jo ret i, at det ikke bare er noget, man kan bestemme de skal; det kræver selvfølgelig deres egen medvirken. Men det er jo sådan set også det, som vi i bemærkningerne gør ret klart rede for at der er masser af god grund til at tro at man kan komme langt længere med. Jeg vil nævne et par af de vigtigste forslag, og det ene er den her uddannelsesgaranti.

80 pct. af de indsatte deltager ikke i noget uddannelses tilbud under afsoning, og næsten 40 pct. siger, at de ikke har haft mulighed for at tage en relevant uddannelse. Hvis man tror på, at uddannelse er en god vej at gå, hvis man gerne vil have folk i arbejde, så er det jo tal, der fortæller, at der ikke gøres nok, og at der skal gøres mere, og at indsatsen bør sættes yderligere i system.

Det er også helt oplagt at se på – og der er jeg altså lidt forundret over justitsministerens kommentarer – at man har haft enormt gode forsøg med udslusningspladser og udslusningsinstitutioner, som virkelig har haft gode resultater. Jeg har selv besøgt Pension Skejby ved Århus, som har haft fænomene resultater, og som jeg tror har haft forsøgsstatus nu i 35 år eller noget i den

stil. Og det er i hvert fald sådan, at de har – og det er dokumenteret af uafhængige forskere – haft stort held til at nedbringe tilbagefaldet for de personer, de har haft boende hos sig.

Når man så til enhver tid har omkring 4.000 indsatte i Danmark i forhold til 180 udslusningspladser, som man ved er meget effektive til at nedbringe tilbagefaldet – så fortæller det jo om et misforhold, som man burde gøre noget ved. Det er derfor, vi lægger op til en ganske markant forøgelse af det antal pladser. Det betyder selvfølgelig også, at flere skal visiteres til det, men det skal de jo, fordi det er en fordel – enten i slutningen af afsoningen eller for nogle vedkommende ved starten på livet i frihed – at komme ind på sådanne udslusningspladser, hvis man altså ønsker at få dem til at bryde deres kriminelle løbebane i stedet for at sende dem hjem, hvor de kom fra, måske uden bolig osv., så de gør det, som de havde gang i, før de kom i fængsel, nemlig bedriver kriminalitet.

Det fører så frem til det tredje vigtige element, nemlig den indsats, der så gøres, efter at man er kommet ud i friheden. Vi har fundet en undersøgelse, der viser, at kun 40 pct. af de indsatte er i arbejde 2-3 år efter løsladelsen, og der tror jeg, vi har hele nøglen til, at det ikke går bedre med at reducere tilbagefaldet til kriminalitet. For det er jo helt oplagt, at hvis man ikke har fundet en lovlig levevej og man skal have råd til huslejen, og hvad man nu skal have råd til, jamen så falder man måske tilbage til sin kriminelle løbebane, falder tilbage i det miljø, man kom fra, og som var årsagen til, at man kom i fængsel i første omgang.

Kl. 19:10

Derfor så vi gerne, at man i indsatsen rykkede nogle jobcentre ind i fængslerne for allerede, mens den kriminelle sidder dér, at starte med at fokusere på, hvor vedkommende kan få arbejde, når vedkommende kommer ud. Vi ved, at der er masser af virksomheder, der er villige til at tage socialt ansvar. Ministeren nævnte selv High-five-projektet, som er et rigtig godt eksempel på noget, der virker. Men også der taler man jo om behovet for at strukturere indsatsen mere og er i øvrigt meget positiv over for at kigge på det her med straffeattester, som jeg tror at langt de fleste, der beskæftiger sig med det her område, er enige om bliver brugt i overdreven grad i dag.

Jeg fik på et tidspunkt en henvendelse fra én, som var blevet dømt for socialt bedrageri – og det skal man jo straffes for, for man skal ikke begå socialt bedrageri. Men spørgsmålet er jo,